

Foundations of Halacha 25.1 - Leaving Hot Food on Erev Shabbat - The Talmudic Sources

1. Gemara Shabbat 18b

Who is the author of the following, which our Rabbis taught: A woman must not fill a pot with pounded wheat and lupines and place it in the oven on the eve of the Sabbath shortly before nightfall; and if she does put them [there], they are forbidden at the conclusion of the Sabbath for as long as they take to prepare. Similarly, a baker must not fill a barrel of water and place it in the oven on the eve of the Sabbath shortly before nightfall; and if he does, it [the water] is forbidden at the conclusion of the Sabbath for as long as it takes to prepare [boil]. Shall we say that this agrees with Beth Shammai, not Beth Hillel? — You may even say that it is Beth Hillel: it is a preventive measure, lest he stir the coals. If so, let us decree [likewise] in respect of a perfume brazier and sulphur?—There he will not stir them] for if he does, the smoke will enter and harm them. Let us decree in respect of wet bundles of flax too?—There, since a draught is injurious to them, he will not uncover it. Let us decree also in respect of wool in the dye kettle?—Samuel answered: This refers to a kettle removed [from the fire]. But let us fear that he may stir within it?—This refers to [a kettle] removed from [the fire] and sealed down.

And now that the Master said: 'It is a preventive measure, lest one rake the coals', a raw dish may be placed in an oven on the eve of Sabbath shortly before nightfall. What is the reason? Since it will not be fit for the evening, he withdraws his mind from it and will not come to rake the coals. Again, if it is [quite] boiled, it is well. If partly boiled, it is forbidden. Yet if a raw bone is thrown into it, it is permitted.

2. Gemara Shabbat 36b

MISHNAH. If a [double] stove is heated with stubble or rakings, a pot may be placed thereon; with peat or wood, one may not place [a pot there] until, he sweeps it or covers it with ashes. Beth Shammai maintain: hot water, but not a dish; but Beth Hillel rule; both hot water and a dish. Beth Shammai maintain: one may remove [it], but not put [it] back; but Beth Hillel rule: one may put [it] back too.

GEMARA. The scholars propounded: Does this, *one may not place*, mean one must not put [it] back, yet it is permitted to keep [it there], even if it [the stove] is neither swept nor covered with ashes: and who is the authority thereof? Hananiah. For it was taught, Hananiah said: 'Whatever is as the food of the son of Derusai may be kept on the stove, even if it is neither swept nor covered with ashes'? Or perhaps we learnt about keeping [it there], and that is [permitted] only if it is swept or covered with ashes, but not otherwise: how much more so with respect to putting it back!

תלמוד בבלי מסכת שבת דף יח עמוד ב

מאן תנא להא, דתנו רבנן: לא תמלא אשה קדרה עססיות ותורמסין ותניח לתוך התנור ערב שבת עם חשכה. ואם נתנן - למוצאי שבת אסורין בכדי שיעשו. כיוצא בו, לא ימלא נחתום חבית של מים ויניח לתוך התנור ערב שבת עם חשכה, ואם עשה כן - למוצאי שבת אסורין בכדי שיעשו. לימא בית שמאי היא ולא בית הלל! - אפילו תימא בית הלל, גזירה שמא יחתה בגחלים. - אי הכי, מוגמר וגפרית נמי לגזור! - התם לא מחתי להו, דאי מחתי - סליק בהו קוטר, וקשי להו. - אונין של פשתן נמי ליגזור! - התם, כיון דקשי להו זיקא - לא מגלו ליה. - צמר ליורה לגזור! - אמר שמואל: ביורה עקורה. - וניחוש שמא מגיס בה! - בעקורה וטוחה.

והשתא דאמר מר: גזירה שמא יחתה בגחלים, האי קדרה חייאת - שרי לאנוחה ערב שבת עם חשיכה בתנורא מאי טעמא - כיון דלא חזי לאורתא אסוחי מסח דעתיה מיניה, ולא אתי לחתויי גחלים. ובשיל - שפיר דמי, בשיל ולא בשיל - אסיר. ואי שדא ביה גרמא חייא - שפיר דמי.

תלמוד בבלי מסכת שבת דף לו עמוד ב

משנה. כירה שהסיקוה בקש ובגבבא - נותנים עליה תבשיל. בגפת ובעצים - לא יתן עד שיגרוף, או עד שיתן את האפר. בית שמאי אומרים, חמין אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים, חמין ותבשיל. בית שמאי אומרים, נוטלין אבל לא מחזירין ובית הלל אומרים, אף מחזירין.

גמרא. איבעיא להו: האי לא יתן - לא יחזיר הוא, אבל לשהות - משהין אף על פי שאינו גרוף ואינו קטום, ומני - חנניה היא. דתניא, חנניה אומר: כל שהוא כמאכל בן דרוסאי - מותר לשהותו על גבי כירה, אף על פי שאינו גרוף ואינו קטום; או דילמא: לשהות תנן, ואי גרוף וקטום - אין, אי לא - לא, וכל שכן

	להחזיר.
<p>3. <u>Beit Yosef OC 253</u></p> <p>The RI"ף wrote: It is logical that the end result of our question is that "one may not place" means "One may not keep". Even regarding keeping - if it is swept or covered with ashes, it is permissible; if not, not. {This appears to be the result} for Rabbi Oshiya and Rabbah bar bar Channah hold like this.</p>	<p><u>בית יוסף אורח חיים סימן רנג</u></p> <p>וּכְתַב הַרִ"ף (טז.) מִסְתַּבְרָא דְּמִסְקָנָא דְּבַעֲיִין לֹא יִתֵּן לֹא יִשְׁהֶה הוּא וְאִפִּילוּ לִשְׁהוּת אִי גְרוּף וְקָטוּם הוּא אִין אִי לֹא לֹא דְהָא רַבִּי הוֹשַׁעִיא וְרַבְּהִי בַר בַּר חַנָּה הֲכִי סְבִירָא לְהוּ</p>
<p>4. <u>Gemara Shabbat 37a-b</u></p> <p>R. Isaac b. Nahmani said in R. Oshaia's name: If he covered it with ashes yet it blazed up again, one may keep upon it hot water that has [previously] been heated as much as is required, or a dish which has been boiled all it needs. Then this proves that when it shrinks and is improved thereby, it is permitted? - [No.] There it is different, because he covered it with ashes. If so, why state it?-It is necessary [to state it, because] it blazed up again. You might argue, since it blazed up again, it reverts to its original state; hence he informs us [that it is not so].</p>	<p><u>תלמוד בבלי מסכת שבת דף לו עמוד א</u></p> <p>אמר רבי יצחק בר נחמני אמר רב אושעיא: קטמה והובערה - משהין עליה חמין שהוחמו כל צורכין, ותבשיל שבישל כל צורכין. <u>דף לו עמוד ב</u> שמע מינה: מצטמק ויפה לו מותר - שאני הכא, דקטמה. - אי הכי, מאי למימרא? - הובערה איצטריכא ליה, מהו דתימא: כיון דהובערה - הדרא לה למילתא קמייתא, קמשמע לן.</p>